...NA I HERCEGOVINA
...RAZMATRANJE ŽALBI
07.02.22
Klasifikacijska oznaka | Redni broj | Broj priloga
VS-03 | 13-1 | 272 | 20

Broj: S1 3 U 036722 20 U
Sarajevo, 01.02.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „CENTRAL OSIGURANJE" d.d. Sarajevo, kojeg zastupaju punomoćnici Bekir Gavrankapetanović, Damir Koldžo, Emir Kukić i Džemila Gavrankapetanović, advokati iz Sarajeva, protiv zaključka broj:JN2-03-07-1-1416-3/20 od 02.07.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 01.02.2022. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeni zaključak broj: JN2-03-07-1-1416-3/20 od 02.07.2020. godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovno postupanje.

Tuženi se obavezuje da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, dok se u preostalom dijelu potraživanih troškova zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH,Filijala Mostar broj: JN2-03-07-1-1416-3/20 od 02.07.2020. godine, odbačena je kao nedopuštena žalba tužitelja, izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 02-05-1083-12/20 od 28.05.2020. godine, u direktnom sporazumu javne nabavke usluga osiguranja motornih vozila, ugovornog organa Grad Ljubuški.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, u kojoj navodi da je u skladu sa pravilima javnog poziva, blagovremeno dostavio svoju ponudu, te da je izjavio žalbu na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, koju je tuženi osporenim zaključkom odbacio kao nedopuštenu. Smatra da je pobijani zaključak nezakonit i da je istim povrijeđeno pravo tužitelja propisano Zakonom o javnim nabavkama i Evropskom konvencijom o zaštiti osnovnih ljudskih prava i sloboda, a to je pravo na djelotvoran pravni lijek. Nadalje citira odredbu člana 97.

ZJN i ukazuje da su u ZJN ugrađene odredbe Direktive o pravnim lijekovima EU br.89/665 i Direktive 2007/66/EZ –č pravni lijekovi u javnim nabavkama i poboljšana efikasnost zaštite prava u postupcima javnih nabavki, koji jasno utvrđuju pravo svakog subjekta da izjavi pravni lijek u postupku javne nabavke. Ističe da niti jednom odredbom nije isključeno niti ograničeno pravo učesnika u postupku javne nabavke da izjavi žalbu protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, bez obzira o kojoj vrsti postupka se radi, odnosno bez obzira da li se radi o ugovorima male ili velike vrijednosti. Smatra da činjenica da za podnošenje žalbe na odluke u postupku javne nabavke po direktnom sporazumu, nije propisan poseban rok, ne znači po automatizmu da ne postoji pravo žalbe, već da za izjavljivanje žalbe vrijedi rok iz člana 101. stav 1. tačka d) Zakona. Navodi da, ukoliko je postojala intencija zakonodavca da isključi pravo žalbe u postupcima koji se vode po direktnom sporazumu, onda bi se takva odredba eksplicitno unijela u tekst zakona. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar i zainteresirana stranka „Euroherc osiguranje" d.d. su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10) i nije vezan navodima iz tužbe, pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog zaključka, proizilazi da je ugovorni organ Grad Ljubuški, proveo postupak javne nabavke usluga osiguranja motornih vozila, putem direktnog sporazuma, te je dana 28.05.2020. godine, donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Tužitelj je protiv navedene Odluke izjavio žalbu, koju je tuženi osporenim zaključkom odbacio kao nedopuštenu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizilazi iz obrazloženja osporenog zaključka, jer je utvrdio da članom 101. ZJN, nije predviđena mogućnost izjavljivanja žalbe u postupcima male vrijednosti, koji se odnose na direktni sporazum.

Prigovorima iz tužbe zakonitost pobijanog zaključka je dovedena u pitanje.

Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak, koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Odredbama člana 97. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj:39/14), propisano je da žalbu može podnijeti svaki privredni subjekt koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o janoj nabavci i koji učini vjerovatnim da je bila ili je u konkretniom postupku javne nabavke, mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog organa, a koje se u žalbi navodi kao povreda ovog Zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog organa u postupku javne nabavke. Nadalje, odredbom člana 101. stav 1. ZJN, propisano je da se žalba može izjaviti: a) najkasnije sedam dana prije isteka roka za podnošenje zahtjeva za učešće ili ponuda u odnosu na podatke iz obavještenja; b) najkasnije 10 dana od dana preuzimanja tenderske dokumentacije; c) najkasnije 10 dana po prijemu zapisnika o otvaranju ponuda, u odnosu na radnje, postupanje, nečinjenja ili propuštanja u postupku otvaranja ponuda; d) najkasnije 10 dana po prijemu odluke kojom se

odlučuje o pojedinačnom pravu iz javne nabavke u odnosu na postupak pregleda i ocjene sposobnosti, te postupak pregleda, ocjene i izbora najpovoljnijeg ponuđača; e) najkasnije 10 dana po isteku roka za donošenje odluke o pojedinačnim pravima iz javne nabavke iz tačke d) ovog stava, dok je stavom 5. istog člana propisano da u postupcima nabavke male vrijednosti iz člana 88. stav 1. tačka a) ovog Zakona, žalba se izjavljuje u roku od pet dana od dana prijema odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača.

Nesporno je da Zakon o javnim nabavkama ne propisuje poseban rok za izjavljivanje žalbe u postupcima male vrijednosti po direktnom sporazumu, međutim navedeno ne znači da je u navedenim postupcima nedopušteno izjaviti žalbu. Obzirom da nije propisan poseban rok za navedeni postupak, to se u konkretnom slučaju ima primjeniti rok iz člana 101. stav 1. tačka d) ZJN.

Ovo vijeće ukazuje i da je odredbom člana 117. ZJN propisano da će se na postupak pred URŽ-om koji nije uređen odredbama ovog Zakona, primijeniti odredbe Zakona o upravnom postupku. Odredbom člana 15. stav 1. ZUP-a („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 53/16), propisano je da protiv rješenja donesenog u prvom stepenu, stranka ima pravo žalbe. Samo zakonom može se propisati da u pojedinim upravnim stvarima žalba nije dopuštena i to ako je na drugi način osigurana zaštita prava i zakonitosti.

Potrebno je istaći da je tuženi bio u obavezi postupati po osnovnim načelima Zakona o upravnom postupku, posebno načelo Zaštite prava i sloboda građana i zaštita javnog interesa sadržano u članu 5. citiranog Zakona, kojim je propisano da kad organi uprave i institucije koje imaju javna ovlaštenja, vode postupak i rješavaju, dužni su strankama omogućiti da što lakše zaštite i ostvare svoja prava u skladu s Ustavom Bosne i Hercegovine, Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i sloboda i Aneksom 6 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, vodeći pri tome računa da ostvarivanje njihovih prava ne bude na štetu prava drugih osoba, niti u suprotnosti sa zakonom utvrđenim javnim interesom, kad službena osoba koja rješava neku upravnu stvar, s obzirom na postojeće činjenično stanje, sazna ili ocijeni da određena stranka ima osnova za ostvarenje nekog prava, upozorit će je na to i ako se na osnovu zakona strankama nalažu takve obaveze, prema njima će se primjenjivati one mjere predviđene propisima, koje su za njih povoljnije, ako se takvim mjerama postiže cilj zakona.

Osim navedenog, treba imati u vidu da se odbacivanjem žalbe, onemogućava ostvarenje tužiteljevog prava na efikasan pravni lijek, zagarantovan članom 13. Evropske konvencije o ljudskim pravima. Stoga je tuženi bio obavezan razmatrati žalbu tužitelja u meritumu, utvrditi sve činjenice relevantne za odluku i donijeti odgovarajuće rješenje sa obrazloženjem i odgovorom na sve žalbene prigovore tužitelja.

U ponovnom postupku, tuženi će postupiti po uputama Suda sadržanih u ovoj presudi i nakon pravilnog i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama i Zakona o upravnom postupku.

Troškove postupka Sud je dodijelio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH. Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade za sastav tužbe sa obračunatim PDV-om od 17%, u iznosu od 280,80 KM, te troškova takse na tužbu u iznosu od 100 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. Sa potraživanjem preko dosuđenog iznosa tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, pa tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu sa odredbom člana 19., a ne člana 12. Tarife F BiH.

Iz navedenih razloga, ovaj Sud je primjenom odredbi člana 34. stav 1., u vezi s članom 37. stav 1 i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
JadrankaBrenjo

